

Druhého dílu část první

Století osmnácté

HLAVA PRVNÍ

Vítězná protireformace

1. Vrchol snah protireformačních v církvi, škole, umění a literatuře počátkem století osmnáctého. Čeští jesuité. Kult svatojanský a mariánský. 9—14
2. Jesuitští spisovatelé asketičtí v Čechách, na Moravě a v Slezsku: Tanner, Barner, Kleklar, Nitsch, Veselý, Martinides, Bilovský. 14—23
3. Ostatní řády a kněží: Račín, Axlar, Damascen, Kelský, Tábořský, Náchodský. 23—29
4. Slovensko protireformační. Trnavští jesuité a Žilina. Vliv český: Horčický, Pekelný žalář. Produkce domácí: Tamáš, Smrtník, Abrahámfi, Dubnicai a jiní: Máčaj. 30—47
5. Vůdce literárního hnutí protireformačního v Čechách Antonín Koniáš; jeho propaganda kazatelská, misionářská i literární; jeho „Clavis“, „Klíč kacířské bludy k rozeznání otvírající“. 48—55
6. Frozinova obrana českého života, české řeči a národnosti. Jesuitská stížnost na útlak jazyka českého. 55—59
7. Drama v první polovině století osmnáctého: cizí vlašsko-německé, domácí loutkové, školské latinsko-české; Jandytova theorie dramatická. 59—66
8. Poesie ovčácká: Lukáš, Václav a Jiří Volný; Slovák Hugolín Gavlovič. Rýmování perníkářské. 66—75

HLAVA DRUHÁ

Oposice protestantská a pietismus

1. Protestantismus v Čechách, na Moravě, ve Slezsku, v Sasku, v Prusku. Hrdelní právo Josefa I. Nová emigrace česká za nové persekuce domácí. Pisničky misionářské. 76—81
2. Vnitřní úpadek západní reformace; reakce pietistická. Literární organizátoři českých vystěhovalců: Pešek, Kleych, Liberda, Šlerka. 81—88

3. Protestantismus na Slovensku. Krman, Jakobei, Ambrózi; Bahyl, Bél. 88—97
4. Veršovci protestantští mezi uherskými Slováky: Markovič, Čerňanský, Pavel Doležal, Hruškovič, Bodo. 97—100

H L A V A T R E T Í

Jansenismus na půdě české

1. Protireformační mravouka jesuitská. Katolická oposice jansenistická; Port-Royal. Blaise Pascal. 101—104
2. Hr. František Antonín Sporck, český jansenista. Božanův kancionál. 104—108

H L A V A Č T V R T Á

Evropské obrození a josefinské osvícení

1. Obecný ráz období tereziánského. Poroba lidu selského. Selský Otčenáš a jiné písně. Současná literatura náboženská. Pověrečnost a kleslost duševní. 109—112
2. Evropská emancipace ducha lidského. Volné zkoumání vědecké a snášlivost náboženská. Účinky toho na zřízení společenské, státní a církevní. 113—116
3. Osvícenství josefinské doba našeho znovuzrození. Reformy národohospodářské, církevní, školské, humanitní, soudní, tiskové. Rozvoj zednářství, zrušení řádu jesuitského. Josefinské doktrinářství, snahy germanisační. 116—119

H L A V A P Á T Á

Česká učená společnost

1. Založení Společnosti nauk. Učené zvěsti; Pojednání. Born a Sonnenfels. Členové Společnosti zednáři. Dobner, Voigt, Ungar. 120—127
2. Hr. Kinský jako reformátor výchovy. Seibt; Cornova; Steinbach. 127—135
3. Pelcl a Procházka; počátky naukové činnosti slovesné jazykem českým. 135—145
4. Josef Dobrovský, osvícenec, dějzpytec, literární historik a jazykozpytec v prvním období své činnosti. 145—158
5. Přátelé Dobrovského Durych a Monse. Další snahy vědecké na Moravě a v Slezsku: Cerroni, Hanke, Šeršník. 158—166

H L A V A Š E S T Á

Rokoko v české poesii

1. Poetické rokoko francouzsko-německo-polské. 167—170
2. V. Thámův první český almanach: „Básně v řeci vázané“. Spolupracovníci jeho: Dlabač, Kramerius, Štván, Kavka a jiní. 170—173
3. První novočeská škola básnická. „Sebrání básní a zpěvů“ a „Nové básně“. Puchmajer organisátor, anakreontik a bajkář; jeho předlohy. 173—180
4. Hněvkovský anakreontik, baladista a humorista; jeho eposy „Děvín“. 180—186
5. Vojtěch a Jan Nejedly, Rautenkrantz, Galaš a Kynský. Josefismus první novočeské školy básnické. 186—192

HLAVA SEDMÁ

„Vlastencové z Boudy“ a „Česká expedice“

1. Počátky stálého divadla v Praze. „Kníže Honzík“ Bouda čili „C. kr. vlastenské divadlo české“. Kramerius a Melezínek. Fr. Bulla a V. Thám. 193—200
2. Karel Ignác Thám, Tandler, Zima; Stuna, Štván, Hafner, Heimbacher, Baumgartner, Majober. Nový divadelní podnik Krameriův a Jifíkův. Kusy Sedivého. 200—210
3. Kramerius a jeho „Česká expedice“; Šedivý novelista. Stach a Štván. 210—220

HLAVA OSMÁ

Osvícenské obrany jazyka a národnosti

1. Josefinská germanisace. Obránci české řeči a národnosti: hr. Kinský, Hanke z Hanckenštejna, Karel Ignác Thám. 221—227
2. Příležitostné i přímé obrany další; knížky Rulikovy. 227—232

HLAVA DEVÁTÁ

Slovensko josefinské

1. Protestantismus na Slovensku. Spisovatelé v duchu prstonárodním: Buoc, Chrasatina, Demian, Szent-Kereszty, Rakšáni. Josefínisté: Šramko, Markovič, Baráni, Čerňanský. 233—239
2. Prešpurské Noviny, Staré Noviny literního umění a jejich kruh: Plachý, Hrdlička, A. Doležal, Ribay, Semian. 239—252
3. Slovenské rokoko: Palkovič a Tablic. Reakce protiosvícenská: Institoris. Snahy zeměpisné: Bartholomaeides. 252—257

HLAVA DESÁTÁ

Katolická odluka slovenská

1. Předchůdce jazykového separatismu na Slovensku; Bajza. 258—261
2. Učené slovenské tovaryšstvo; Fándli; Bernolák a jeho škola. 261—267

Druhého dílu část druhá

HLAVA PRVNÍ

Od osvícenství k nacionalismu

1. První období Jana Nejedlého; jeho gessnerovský idylismus; „Hlasatel český“ a jeho romantický nacionalismus. 271—277
2. J. Jungmannovy studie v Praze: jeho racionalismus a nacionalismus; doba literární. 278—285

HLAVA DRUHÁ

Poetický návrat k přírodě

1. Jungmann básník. Překlady „Ztraceného ráje“ a „Ataly“; pokusy původní. 286—289

2. Jungmannova družina básnická. Hromádkovy „Prvotiny pěkných umění“. Milota Zdirad Polák, jeho „Vznešenost přírody“ a „Cesta do Italie“. 289—299
3. Šafaříkovo a Palackého mládí; Benedikti-Blahoslav. 299—305
4. Šafaříkovi a Palackého „Počátkové českého básnictví“; Hněvkovského „Zlomky o českém básnictví“. 305—313

HLAVA TŘETÍ

Idea slovanská v poesii

1. Antonín Marek. 314—318
2. Jan Kollár doma a v Jeně. Básně z r. 1821. 318—326
3. „Slávy Dcera“ z r. 1824. 326—333
4. „Slávy Dcera“ z roku 1832. Nauka o vzájemnosti slovanské. 333—347

HLAVA ČTVRTÁ

Zápas o českou vědu

1. „Společnost vlastenského Musea v Čechách.“ Dobrovský; Jan Nejedlý. 348—353
2. Jungmannovy snahy o národní emancipaci české vědy. 353—359
3. Preslův a Jungmannův „Krok“, vědecký časopis český; Purkyně a ostatní spolupracovníci jeho. 360—371
4. Šafařík v Novém Sadě a Kollár v Pešti. 371—390
5. Palacký v Praze do let třicátých; práce estetické a historické; Palackého činnost organizační: Časopisy musejní, Matice česká. 390—409

HLAVA PÁTÁ

Básnictví české pod vlivem písně lidové

1. První období Čelakovského: „Slovanské národní písně“; sbírka Rittersbergova: „Lítevé národní písně“; „Smišené básně“; Štěpnička; „Literatūra krkonošská“; selanky; „Listové dávnověkosti“, „Panna jezerní“. 410—424
2. Druhé období Čelakovského: nové vydání „Smišených básní“; „Ohlas písní ruských“; „Ohlas písní českých“. 425—433

HLAVA ŠESTÁ

Rozkvět vlastenecké romantiky

1. Vocel básník. Idyly; „Harfa“. „Přemyslovci“; „Meč a kalich“. Vinařického „Sněmy zvířat“. Vocelův „Labyrint slávy“. 434—442
2. Stoupenci a přátelé Čelakovského; Šnaidr, Kamaryt, Chmelenský, Vacek Kamenický, Langer. 443—460
3. Jan Štěpánek a jeho činnost dramatická. Václav Kliment Klicpera a jeho vývoj; první období Klicperova tvoření do let třicátých: „Divadlo Klicperovo“, „Almanach dramatických her od V. Klicpery“; historické novely Klicperovy podle vzoru Scottova. 460—473
4. Vrchol školy Bernolákovy na Slovensku: Jan Hollý; jeho překlady, eposy, idyly, elegie a ódy. 473—484

5. Tylový časopisy „Jindy a nyní“ i „Květy“; spolupracovníci jejich: Rubeš, Jablonský, Erben, Písek, Koubek, J. J. Marek. Tyl novelista a buditel. Karel Hynek Mácha. 484—522

D O D A T E K

Rukopisy Zelenohorský a Královédvorský

523—544